

SEMNAL

**Revista elevilor
Colegiului Tehnic de Transporturi
Brasov
2018-2019**

PROIECTUL ROSE LA COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV

Proiectul ROSE are ca scop, așa cum spune și titlul său, „Susținerea timpurie împotriva abandonului și pentru reușita tinerilor de la Transporturi Brașov”- STARTT Bv.

Perioada de implementare a proiectului este stabilită între 12.10 2018 și 1.10 2022. În acest proiect sunt implicați un număr de aproximativ o sută de elevi în fiecare din cei patru ani. În fiecare an al proiectului au loc activități remediale prin învățare interactivă la discipline la care elevii vor susține examenul de bacalureat, ca matematică, limba română, limba engleză, limba franceză, TIC, fizică, chimie sau biologie și care se desfășoară după orele de curs cu profesori ai școlii. În anul școlar 2018-2019 au fost susținute activități remediale la toate clasele de liceu, și, de asemenea, au avut loc activități de consiliere pentru învățare continuă, pentru scăderea abandonului și a părăsirii timpurii a școlii.

Editarea revistei școlii, „Semnal”, este o activitate extrașcolară care se desfășoară tot în cadrul acestui proiect. O altă parte din elevii participanți la proiect fac parte și din echipa Radio a școlii. În cadrul manifestării Zilele școlii brașovene de transporturi, din săptămâna 13-17 mai 2019, au avut loc mese rotunde cu invitați ale căror intervenții au avut ca scop încurajarea elevilor ca să învețe mai bine și ca să se implice în activitățile școlii mai mult. S-au realizat și activități de consiliere psihopedagogică pentru creșterea motivației elevilor pentru învățare.

De asemenea s-au achiziționat calculatoare pentru sala CDI în care se vor susține activitățile programate în cadrul proiectului.

Profesor – inginer Agache Adina

CUPRINS

<i>Proiectul Rose la Colegiul Tehnic de Transporturi Braşov</i>	<i>2</i>
<i>Balul bobocilor...2018</i>	<i>4</i>
<i>Pasiunile elevilor...</i>	<i>7</i>
<i>Planuri de viitor...</i>	<i>12</i>
<i>Ce fac la practică...</i>	<i>15</i>
<i>Proverbe...În interpretarea elevilor</i>	<i>17</i>
<i>De la moldoveni...</i>	<i>20</i>
<i>Proiect al unei activităţi de predare având ca scop transformarea unui conflict în situaţie de învăţare</i>	<i>25</i>
<i>Proiectul: Scriitori braşoveni...</i>	<i>28</i>
<i>Peştera de lapte</i>	<i>29</i>
<i>Din creaţiile elevilor...</i>	<i>32</i>

Balul bobocilor...2018

O veche zicală spune "toamna se numără bobocii". Mulți oameni, multă agitație, dar până la urmă totul a început! Anul acesta colegiul nostru se poate mândri cu multe fete frumoase care s-au luptat pentru titlul de Miss Boboc și cu băieți care și-au arătat personalitatea. Au executat până și flotări pe scenă pentru a le impresiona pe partenerile lor...sau ale altora. A fost muzică bună și toată lumea s-a distrat.

Neamțu Iustin – clasa a IX-a A

La Balul bobocilor a fost foarte frumos. Îmi amintesc momentul în care am intrat pe ușa clubului și era o mare agitație. Nu pot uita câte emoții am avut la toate probele. Eu m-am distrat de minune și mă bucur că am fost alături de colegii mei. Am felicitat-o pe Luciana pentru că a fost aleasă câștigătoare. După agitația din timpul competiției a urmat distracția. Nu voi uita acest prim bal de la liceu.

Neagu Andreea – clasa a IX-a A

Mie mi-a plăcut la Balul bobocilor, locul a fost bine ales și a avut muzică bună. Îmi pare rău că nu am participat și eu la concurs, dar m-am bucurat că prietena mea l-a câștigat. Mi-a plăcut dansul, muzica și toți colegii mei.

Rusu Andreea – clasa a IX-a A

La Balul bobocilor a fost foarte bine. Mi-au plăcut toate probele. Unele au fost chiar amuzante. Pot spune că totul a fost perfect. Am fost surprins să văd că Luciana a câștigat Miss Boboc. Distracția a fost și ea grozavă. M-am distrat de minune cu colegii mei! Nu voi uita niciodată această experiență.

Crăciun Denis – clasa a IX-a A

Pentru mine a fost o experiență minunată mai ales că am participat la Miss. Muzica mi s-a părut foarte bună, de aceea am și dansat mult.

Tăbăcaru Simona – clasa a IX-a A

A fost frumos și interesant atunci când am ajuns pe scenă și au început probele. A fost foarte emoționant. După terminarea probelor am așteptat cu sufletul la gură momentul în care au anunțat câștigătorii. Nu mi-a venit să cred că eu am câștigat alături de partenerul meu. Mă bucur că am participat și că m-am distrat alături de colegii mei

**Micliș Luciana – clasa a IX-a A –
Miss Boboc**

Balul bobocilor a fost o experiență minunată. Faptul că am concurat pentru Miss Boboc a fost cel mai amuzant și mai palpitant lucru. Am avut certuri și discuții aprinse pe tema aceasta, dar toate s-au rezolvat până la final. Chiar dacă nu am câștigat, m-am bucurat pentru prietena mea Luciana care l-a câștigat pe noul ei prieten pufos-iepurașul care i-a fost dăruit de Miss Boboc 2017. Pentru acest bal ne-am pregătit cu toții și ne-am bucurat că eforturile noastre s-au văzut. Toți ne-am distrat alături de partenerul sau partenera noastră. Înainte de a fi strigați câștigătorii, am avut mari emoții... Toți am fost bucuroși de premiile primite de la organizatori. M-am bucurat că am fost aleasă Miss Popularitate. Colega și prietena mea, Simona a câștigat titlul de Miss Eleganță. După ce toate emoțiile au trecut, am putut să ne bucurăm de restul balului. Am dansat cât de mult am putut. Balul bobocilor 2018 a fost extraordinar!

**Pușcaru Raluca – clasa a IX-a A –
Miss Popularitate**

În data de 14 septembrie 2018, odată cu începerea anului școlar, a început o nouă etapă a vieții mele, când, copleșit de emoții, am intrat în curtea Colegiului Tehnic de Transporturi Brașov. Așadar, de anul acesta sunt elev în clasa a IX a la acest colegiu. Cred că același sentiment l-au trăit și colegii mei de clasă. Suntem un colectiv frumos și liniștit.

În 9 noiembrie am participat la Balul bobocilor, balul nostru, o dată importantă pentru mine și colegii mei. Atunci când am ajuns la Clubul Temple i-am văzut pe colegii mei frumos îmbrăcați. Am urmărit concursul. Colega mea, micuță de statură, dar foarte inspirată la probă a reușit să câștige titlul.

Covășan Eduard – clasa a IX-a A

1 DECEMBRIE 2018

ZIUA MARI UNIRI

Pasiunile elevilor...

PASIUNE PENTRU FOTBAL, NU PAȘIUNE!

De mic copil am fost pasionat de fotbal, mă uitam la meciuri ascultam știri, mă jucam fotbal cu prietenii până când m-am înscris la o echipă de fotbal în comuna Dumbrăvița, unde am crescut.

Având un bunic care m-a învățat ce înseamnă cu adevărat o pasiune pentru o echipă de fotbal - "RAPID BUCUREȘTI", am început să devin suporter al acestei echipe, mi-am creat un obiectiv. Toți trebuie să avem un vis, viața fără un vis este ca mâncarea fără gust. Deja eram înscris la o echipă de fotbal și aveam un vis. Știți care era? Să ajung să joc la echipa pe care începusem să o iubesc cu ajutorul bunicului meu, care m-a învățat că nu contează doar ca o echipa de fotbal să aibă multe trofee, contează să fie iubită de suporterii așa cum e vorba primului șef de galerie -" Am căzut, am revenit și întotdeauna am luat-o de la început, indiferent de greutate!". După aceea am crescut, am progresat și prin muncă am ajuns să am oferte de la echipe mai bune, deci totul era bine – un alt nivel, un pas înainte pentru a-mi îndeplini visul!

În timp, cum am crescut, m-am documentat tot mai mult despre istoria echipei iubite, m-am uitat la filmulețe, am citit cărți, tot ce ținea de istoria Rapidului. După aceea m-am documentat despre stadionul echipei Giulești - "Valentin Stănescu"

Stadionul a fost inaugurat în anul 1939 de către Regele Carol al II-lea. Stadionul a fost făcut după modelul stadionului lui Arsenal. Pe acest stadion s-au trăit cele mai frumoase momente din istoria echipei, începând din anul 1939, de când a fost inaugurat, până în 2018 când se îndreaptă spre dărâmare pentru a se construi alt stadion cu dotări standard.

VISUL ORICĂRUI RAPIDIST!

Ceea ce își dorește orice Rapidist este simplu - să calce pe "Bătrânul" Giulești!

Prima dată când am fost pe Giulești a fost un sentiment care nu prea poate fi exprimat în cuvinte, am ajuns să văd tribunele, să calc pe gazon, nu-mi venea să cred, începusem să lăcrimez de fericire. Deja unul dintre vise era realizat, poate unora li se pare ceva banal. Să știți că orice rapidist consideră Stadionul Giulești o a doua casă.

ÎN GALERIA ECHIBEI

Ce auzi despre galeria echipei de fotbal?

Sunt niște „huligani, golani, derbedei, cum pot intra cu fumigene, din cauza lor nu merg la meciuri”. Păi, dacă nu ar fi acești „huligani”, cine ar mai face atmosfera aceea, cine ar mai „împinge echipa de la spate”? Cine? Nimeni. Pe stadion, în peluză, în tribună, vii să cânti, să faci o atmosferă „infernală”. Dacă nu vrei, stai la VIP sau la tribuna 0.

De multe ori m-am întrebat, de ce bunicul meu a ales să susțină echipa asta, când putea să susțină Steaua sau Dinamo, care au mai multe trofee. Ele n-au retrogradat niciodată, sunt cele mai titrate echipe din România. Fiind mic, nu mi-am

putut da seama, dar am conștientizat că mai mult contează cum obții acele titluri. Rapidul niciodată nu a fost o echipă care să câștige campionat după campionat, cupă după cupă. A fost mereu acea echipă care astăzi câștiga cu Real Madrid și mâine pierdea cu o echipa de sat, de aici se trecea de la agonie la extaz, nu aveai cum să nu iubești o asemenea echipă și de aceea Rapidul are cea mai frumoasă galerie din România. Echipa Rapid a avut meciuri în divizia B cu 55.000 de suporteri. Sunt în Cartea recordurilor la asistență all time la un meci Rapid - Steaua divizia A - 100.000 de spectatori! De aceea iubim noi Rapidul.

Și în tot ce am scris eu aici vreau să trag și concluzia că Rapidul e pentru mine. Un vis e îndeplinit.

A mai rămas unul, cel de a juca la aceasta echipă!

Și de ce am pus titlul "PASIUNE PENTRU FOTBAL, NU PAȘIUNE", pentru ca nu totul se rezuma la bani, când iubești curat, nu contează liga în care ai de jucat .

Nu vă îndepărtați de visele voastre

Olaru Alexandru – clasa a X-a B

MUZICA – PASIUNEA MEA

Pasiunea mea pentru saxofon a venit în urmă cu doi ani de zile când, la o nuntă, l-am auzit pe un văr cântând la saxofon. Sunetul instrumentului mi s-a părut deosebit și de atunci am început să strâng bani ca să îmi cumpăr un saxofon. Am fost foarte hotărât și așa am reușit. După ce l-am luat, m-am înscris la Școala populară de arte unde merg la cursuri de două ori pe săptămână. O oră la practică cu saxofonul și două ore la teorie. Această școală durează trei ani.

Mă gândesc la cântat ca la o meserie pe care am ales-o deoarece pe mine muzica mă relaxează. Cred că noi toți ar trebui să facem în viitor ceea ce ne place cel mai mult. Așa vom fi fericiți în fiecare zi. Îmi place ceea ce fac. Când îți place ceva, faci acel lucru cu drag și astfel sigur vei progresa. Am simțit acest lucru din propria experiență. Atunci când ajung acasă în fiecare seară, obosit de la școală și de la navetă, mă apuc cu drag să exersez la saxofon câte două sau trei ore. Prima dată încep cu încălzirea și după aceea îmi fac lecțiile date de profesor. Astfel cred că pe viitor voi progresa cât mai mult pentru că orice pasiune devenită meserie îți face viața frumoasă.

Ciolan Ioan – clasa a X-a B

MOUNTAIN BIKE

de forță), dar tot nu mă simțeam în largul meu.

Pe măsură ce am crescut și am început să cutreier împrejurimile cu bicicleta, am descoperit natura cu frumusețile ei, să mă simt foarte liber în mijlocul ei. Mă fascinau drumurile cu urcușuri și coborâșuri, de aici a și urmat practicarea ciclismului montan.

Pe traseu am cunoscut grupuri de cicliști, ne-am împrietenit și m-au acceptat cu drag să-i însoțesc. Eram un puști pe lângă ei, dar nu am vrut să-i dezamăgesc. După aceea, am început să ieșim împreună și să facem întreceri amicale. Am ieșit de multe ori învingător. Am considerat aceste competiții antrenamente. Cu timpul, m-am înscris la concursuri naționale cu acordul părinților mei.

La 14 ani, îmi cunoșteam limitele, iar la prima mea competiție am obținut locul 3. Au urmat multe antrenamente în paralel cu școala, multă muncă fizică și mentală și numeroase drumuri către competițiile din diferite județe.

Deseori am atins și performanța locului 1. Datorită perseverenței mele, am fost selectat și inclus într-un club de ciclism renumit din țară, unde mă simt apreciat și respectat.

Cu podiumuri sau fără, fiecare traseu al ciclismului montan e original, sălbatic, foarte greu dar și foarte frumos.

Sezonul de ciclism „Mountain Bike” ține din primăvară până în toamnă, perioadă în care concursurile se desfășoară în fiecare weekend în câte un colț frumos din țara noastră.

Recomand tuturor copiilor acest sport, în care, profesor le va fi natura.

Necula Andrei – clasa a X-a B

Mesajul meu antidrog

Planuri de viitor...

DE CE AȘ VREA SĂ FIU POLIȚIST

Pasiunea mea pentru poliție a pornit când am început o discuție cu fratele meu despre școală, în care el îmi povestea că a avut un coleg care a devenit polițist și arăta bine în uniformă, și că este un loc de muncă de viitor. În momentul acela nu părea atât de tentant, după câteva ore în care m-am tot gândit ,am decis să mă și informez despre ceea ce îmi spusese, și despre admiterea la Școala de agenți de poliție „Vasile Lascăr” din Câmpina. După câteva căutări am aflat care sunt criteriile

pentru admitere. După toate acestea am devenit mai interesat, când am aflat că în Școala de poliție se studiază alte materii decât cele din liceu, unele bazate pe profilul polițiștilor.

La aproximativ câteva luni am devenit și mai interesat, și am deschis o serie de discuții cu tineri trecuți prin Școala de poliție, care mi-au dezvăluit câteva avantaje și

dezavantaje ale meseriei de Polițist. Când au auzit că îmi doresc să mă fac „Polițai” cum mai spun unii prieteni, au crezut că e doar o tentație de moment și că îmi va trece. Trecând încă câteva luni bune, prietenii și colegii mei au văzut că încep să postez poze cu polițiști au început deja să mă tot strige "Domnul Polițai". Până le-am spus prietenilor că o pasiune de a mea poate deveni o profesie, și că deja mă pregătesc pentru admitere, până îmi voi îndeplini acest vis. Să stai în pauze afară cu colegii la discuții, și să vină alți colegi din diferite clase să te întrebe dacă ești polițist e și plăcut, dar și stânjenitor. Un sfat pe care l-aș da celor care au pasiuni pe care vor să le urmeze este să își urmeze pasiunile indiferent de ce spune lumea din jur pentru că așa fiecare zi din viață va fi frumoasă. Probabil că în acest moment în care tu citești acest text, eu voi fi în Școala de poliție, și mă voi bucura de meseria pe care mi-am dorit să o practic încă din liceu.

Marin Gabriel – clasa a X-a B

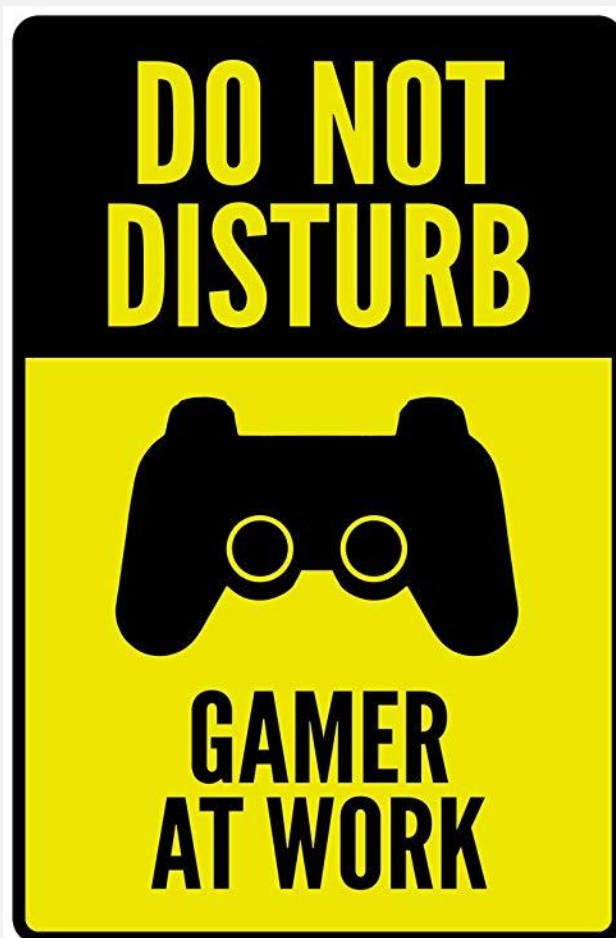
VIITORUL MEU

În viitorul apropiat vreau să îmi achiziționez un calculator. Calculatorul acela costă destul de mult, dar eu zic că este un „best-buy” pentru ce vreau să fac cu el. Vreau să mă apuc de „youtube” adică să încep să filmez game play la jocuri (să arăt cum mă joc dar să fac și o recenzie jocului după cum îmi pare mie). Și sunt sigur că o să îmi scot banii investiți pentru că pe baza youtube-ului poți fi plătit. Banii pe care ți-i dă Youtube sunt făcuți pe baza afișajului de avertismente (ads) adică reclame la diferite produse pe parcursul videoclipului. Totodată pot fi sponsorizat de creatorii jocului care ar cere o recenzie făcută de mine, plătiindu-mă ca și cum aș face reclamă jocului respectiv...ca și cum aș fi un Game-tester.

Dacă planul acesta nu o să meargă cum trebuie, pe la vârsta de 18-20 de ani vreau să plec din țară, în Anglia la muncă, cum este și verișoara mea care lucrează ca ospătăriță și care primește 100 de lire (£) pe zi de lucru. Aș putea continua, tot în Anglia, pe „specialitatea” învățată în liceu, cea de electrician auto. Vreau să strâng bani pentru mașina visurilor mele... Un Audi A6 2011 2.0TDI care este undeva pe la 7000€ în Germania. Apoi voi mai strânge banii pentru a construi propria mea casă care aș vrea să fie în România. În țara mea pentru că aici am rudele, amintirile, prietenii și aici am fost născut. Ceea ce înseamnă totul pentru mine.

După construirea casei aș vrea să rămân în România alături de prietena mea pe care o văd ca pe viitoarea mea soție, urmând să îmi fac specializarea în Audi pentru că acum sunt practicant la TESS despre care, zic eu, că este cel mai bun service din lume pentru că deține cele mai cunoscute și cele mai bine vândute mărci de mașini. Acestea sunt Audi, Volkswagen, Skoda și Seat. Specializarea mea mă ajută să fiu angajat la unul din service-urile lor și să primesc un salariu destul de mare sau, de ce nu, să îmi fac propriul service auto. Aș putea, de asemenea, să accesez banii europeni ca să îmi extind afacerea.

Eu cred că am tot viitorul în față, sunt încrezător în puterile mele și cred că pot ajunge foarte departe cu planul meu de viitor.

Popa Alin – clasa a X-a B

Ce fac la practică...

Eu ajung la service pe la ora 9. Mă duc să mă schimb, beau cafeaua cu mecanicii. După ce ne apucăm de treabă, eu sunt mereu verificat pentru ce sunt pus să lucrez. Fac lucruri ușoare, dar așa știu că învăț.

Gogonea Raul – anul III A

Ziua mea începe de la ora 6. Mă trezesc, mă îmbrac și iau autobuzul să vin la practică. Cobor din autobuz, iau troleibuzul să mă duc la service-ul Puls Anvelo. Ajung acolo, mă schimb și îmi iau echipamentul de protecție. Încep să lucrez ceea ce îmi spune mecanicul meu. Schimb anvelope, schimb plăcuțe și discuri de frână. De asemenea mai fac revizii la mașini ceea ce înseamnă că schimb ulei, filtru de aer și polen, filtru de ulei și combustibil. Mă înțeleg foarte bine cu colegii mei și cu colegii de la service și îmi place locul unde fac practică. Mie îmi place această meserie pe care vreau să o fac în viitor.

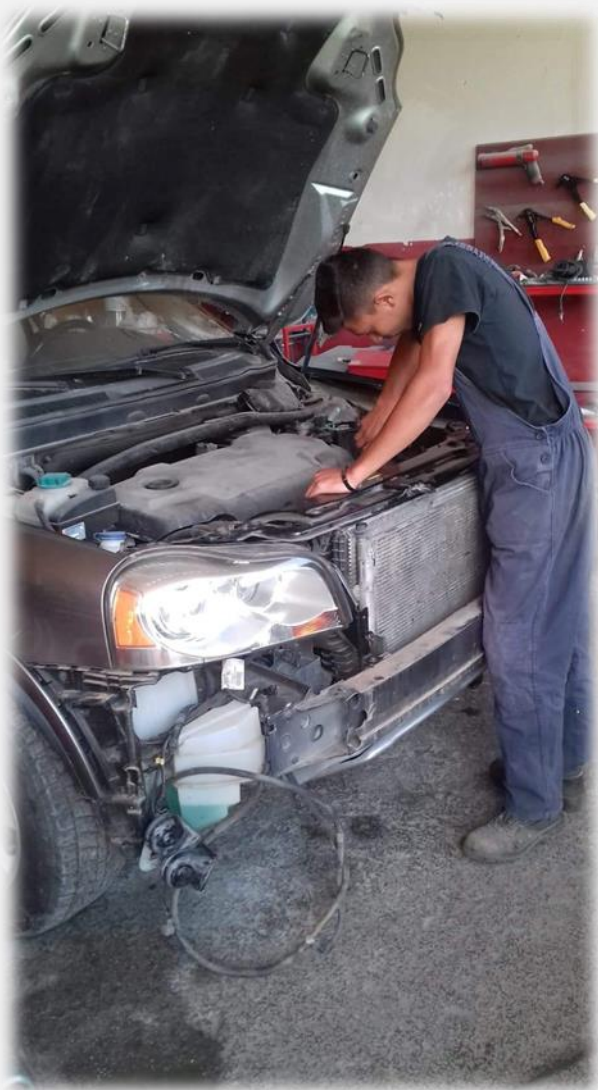

Borzoș Benjamin – anul III A

Atunci când ajung la service-ul la care fac practică mă apuc de lucru. În unele zile lucrez mai mult, în altele mai puțin depinde de mașinile pe care le avem de reparat. Îmi place la practică pentru că mă înțeleg bine cu tutorii mei. Ei îmi explică foarte bine. Acesta e un lucru foarte bun din punctul meu de vedere.

Grigore Andrei – anul III A

Mă trezesc dimineața și merg la practică. Îmi place cum începe ziua pentru că mă joc de dimineața, câteva minute cu câinele șefului. Apoi mă schimb în salopetă și mă apuc de lucru. Îmi place ceea ce fac, să repar mașini a fost întotdeauna dorința mea. Am învățat deja să schimb filtre de ulei sau să fac alte lucrări mai grele la mașini. În anul III am învățat foarte multe lucruri. Stau la practică cât timp au nevoie de mine. Îmi place ceea ce fac.

Karacsan Ervin – anul III A

Proverbe...

În interpretarea elevilor

RĂU CU RĂU, DAR MAI RĂU FĂRĂ RĂU

Într-un liceu simplu era o clasă cu elevi obraznici, dar deșteapti. Nici un profesor nu putea să-i calmeze pe elevii clasei. Într-o zi, de la acea clasă a plecat dirigintele pentru că nu mai suporta nevrednicia elevilor săi. Atunci s-a hotărât găsirea unui nou diriginte. Peste o săptămână, în clasă intră un bărbat în vârstă, înalt, care arăta înfricoșător, el s-a prezentat ca noul diriginte. Cu acest profesor elevii se comportau altfel deoarece era foarte sever și îi pedepsea pentru fiecare încălcare a regulamentului. Elevii învățau bine, dar le era frică de noul diriginte pe care îl considerau rău. A mai trecut un timp, dirigintele s-a îmbolnăvit foarte tare și n-a mai venit la școală. Clasa era fericită că a scăpat de așa un profesor sever. Cu timpul au început iar să fie obraznici și să aibă rezultate mai slabe la învățătură. Mai târziu, elevii și-au dat seama ce om au pierdut din viața lor și au înțeles proverbul „Rău cu rău, dar mai rău fără rău”.

Andronatiev Radu – clasa a X-a B

Odată un băiețel pe nume Daniel de vreo 16 ani, elev în clasa a X-a, se mutase la altă școală unde profesorii erau foarte exigenți și impuneau foarte multe reguli. Daniel nu era obișnuit cu astfel de profesori și cu asemenea școală pentru că fostul liceu era cu totul opus celui nou. Daniel fuma câteodată, chiulea, iar portarul noii lui școli nu lăsa pe nimeni să intre sau să iasă în timpul orelor de curs. Daniel se certa destul de des cu profesorii lui. Din cauza acestei atitudini a ajuns în situație de repetenție. Zilnic îl muștrău părinții lui pentru notele rele pe care le primea și pentru comportament. Când semestrul s-a terminat, avea cinci corigențe. Atunci a luat decizia de a abandona școala. S-a distrat până la vârsta de 18 ani.

Atunci a venit momentul să se angajeze, să fie pe picioarele lui. A descoperit că nu știa să facă nimic. La interviuri nu putea spune că știe ceva și nici că a făcut școală prea multă. Așa și-a dat seama Daniel că, încercând să scape de răul care era școala, a dat de greutatea vieții, un și mai mare rău.

Haiduc Ciprian – clasa a X-a B

FĂ-MĂ MAMĂ CU NOROC ȘI MĂCAR M-ARUNCĂ-N FOC

Acum câteva zile eram acasă, în Republica Moldova. Timpul trece repede când ești acasă. A venit momentul să mă întorc la școală în România.

M-am trezit încă de dimineață, mi-am pregătit bagajul. Cu greu am găsit o mașină în acea zi. În final m-am pornit, totuși, totul era bine... până la primul semafor de culoare roșie care îmi întârzia plecarea. Cu greu și cu întârziere am ajuns la Chișinău, de unde trebuia să iau o altă mașină spre Brașov. Am urcat în autocar, iar la vamă am avut altă întârziere. Am stat mai bine de o oră. Șoferul a găsit o scurtătură și așa am ajuns la Brașov cu bine. M-a făcut mama cu noroc, m-am gândit atunci. Orice ți se poate întâmpla în viață poate fi depășit de întâmplări bune.

Igor Petrov – clasa a X-a B

NU ADUCE ANUL CE ADUCE CEASUL

Un copil sărac trebuia să-și câștige singur banii pentru că nu avea părinți. Acel băiat muncea zi de zi ca să se poată întreține. Într-o zi, când pierduse orice speranță din cauza unor colegi care îl necăjeau mereu la muncă și nu îl lăsau în pace, i-a ieșit norocul în cale. Se hotărâse să plece în altă țară, când un bărbat se apropie de el și îl întrebă dacă nu vrea să muncească la el. Acel om văzuse cât este de harnic. De atunci băiatului îi mergea tot mai bine și câștiga tot mai mult. Poți aștepta ani întregi, dar într-o clipă norocoasă ți se poate schimba soarta.

Moldovan Cristin – clasa a X-a B

De la moldoveni...

BRAȘOVUL DESCOPERIT DE MINE

Orașul Brașov este unul din cele mai frumoase orașe pe care le-am văzut până acum. Îmi place foarte mult acest oraș și mă simt în el ca acasă. Aici mereu ai ce vizita pentru că sunt multe locuri frumoase.

Am venit în Brașov în 2017 la Colegiul Tehnic de Transporturi. Am descoperit cel mai îngrijit și liniștit oraș din România. În acest oraș eu muncesc, învăț și trăiesc. Aici am văzut munții prima oară în viața mea. Toamna Brașovul este foarte colorat. Am vizitat Turnul Alb, Cetățuia, am urcat pe Tâmpa, Biserica neagră și Piața sfatului.

Oamenii din Brașov sunt foarte înțelecători. Nu departe de oraș de află Poiana

Brașov. Acolo iarna e cel mai plăcut pentru că oamenii se dau cu săniile și cu schiurile. La sfârșitul lunii august are loc vestitul festival Cerbul de aur. În acest oraș nu ai cum să te plictisești. Fiecare stradă e frumoasă, mai ales în zona veche. Orașul este foarte frumos atât ziua, cât și noaptea. Dacă mergi la Belvedere poți vedea ce oraș viu și

strălucitor este Brașovul.

Iubesc Brașovul și aș trăi toată viața în acest oraș.

Moldovan Cristin – clasa a X-a B

DESPRE SATUL MEU

Satul meu se numește Borogani, eu am auzit mai multe istorii care explică denumirea acestui stat. O legendă auzită de la bătrâni și chiar de la bunicii mei e că primii locuitori ai satului au construit casele din bârne, numite bologani de unde și numele puțin schimbat al satului.

Boroganiul nostru este foarte mare și are mulți locuitori. O problemă e aceea că mulți din ei au plecat peste hotare și au rămas copiii să crească cu bunicii lor. Acum ceva timp s-a construit în centrul statului un parc de joacă pentru copii.

Am mai înțeles ca au încă un proiect prin care primăria vrea să facă un teren de fotbal.

Satul are două iazuri unul se află în afara satului și se numește „La răzășie”, iar celălalt chiar la margine de sat se cheamă „La iaz în sus”. Acolo mă duc des vara cu prietenii la scăldat. Uneori părinții îmi interziceau să mă mai duc la iaz, dar eu nu ascultam și oricum mă

duceam.

Când eram eu mai mic în sat era mai vesel, nu aveam telefoane și nici internet, era mult mai distractiv, dar acum când mă duc în sat nu mai văd așa mulți copii pe afară să se joace. În general stau în casă și se joacă pe telefoane sau pe calculatoare.

Acum nu mai am atâta dorință să mă duc în sat și să mă văd cu toți prietenii cu care am copilărit deoarece m-am obișnuit în orașul meu de suflet care este Brașovul.

Carp Nicolae – clasa a X-a B

SATUL MEU

În care trăiesc cei mai harnici și cei mai gospodari oameni.

În Lucășenca se găsesc cele mai frumoase locuri. Unul dintre ele este cel numit Codrii Orheiului. Acești codri înconjoară satul. Mirosul și prospețimea lor umplu satul de răcoare. Sub poalele codrilor se găsește un loc de odihnă numit lazul lui Vasile. Aici vin turiști care savurează bucate tradiționale și

gustă din vinul lui moș Vasile.

Biserica Sfânta Treime este un alt loc frumos din satul meu. Atunci când deschid porțile bisericii sufletul mi se umple de emoții și de bucurie date de frumusețea ei.

Îmi iubesc satul și zilele și nopțile și umbrele, vara plină de cireșe și iarna cu tabloul ei de fulgi.

Scripnic Vasile – clasa a X-a B

SATUL MEU

*În satul meu sunt oameni buni,
Mereu ei se ajută,
Așa nu duc lipsă de nimic
Și viața e frumos trăită.*

*Într-un județ mare și frumos,
Cu o cetate măreață
De mult de Ștefan cel Mare construită
Acolo este satul meu.*

*Denumirea Dobrușa i-au pus,
Din rusă suflet bun s-ar fi tradus
Din vârful dealului în jos e înșirat
Iar jos, la vale vezi iazul celui sat.*

*Mai are o pădure verde cu copaci,
Îndesită de la răsărit întinsă,
De oameni buni ocrotită.*

*Ăsta-i sătucul fermecat,
Cu toate îndestulat,
Cu primăveri frumoase verzi
Și toamne aurii ca în povești.*

Igor Petrov – clasa a X-a B

PROIECT AL UNEI ACTIVITĂȚI DE PREDARE AVÂND CA SCOP TRANSFORMAREA UNUI CONFLICT ÎN SITUAȚIE DE ÎNVĂȚARE

Conflictul este o componentă inevitabilă, dar firească a relațiilor interumane. Astăzi, el este privit mai degrabă ca un punct de plecare pentru a ajunge la cooperare și ca un compromis între părțile implicate.

Conflictul poate constitui un stimul important al creativității în găsirea celei mai bune soluții la problema care l-a generat. Privit ca atare și gestionat corect, conflictul se

poate transforma dintr-un eveniment cu potențial distructiv într-unul cu potențial constructiv. O gestionare eficientă a conflictelor implică respectul pentru demnitatea individului și o atitudine de tip *eu câștig, tu câștigi*.

La prima vedere, o clasă lipsită de conflicte este una facilă, însă, aproape în fiecare clasă există cel puțin un elev care fie întrerupe profesorul, fie pune întrebări sau împărtășește experiențe care nu au nici o legătură cu subiectul sau chiar

intră nejustificat în contradictoriu cu profesorul sau ceilalți elevi. Pe de altă parte nici cursanții extrem de tăcuți, care stau cu brațele încrucișate și nu scot niciun cuvânt, nu sunt de dorit.

Coordonarea unei activități de predare-învățare

Scop

Exersarea atitudinilor adecvate de coordonare/coordonatoare al/a predării- învățării în soluționarea unor situații particulare/nedorite date

Durata

50 de minute: 3' organizarea activității, **10'** învățarea în subgrupe, **25'** experții predau colegilor din grupa inițială și formulează întrebări din material pentru a fi puse colegilor din celelalte grupe (evaluarea reciprocă), **7'** discuții în plen și evaluarea reciprocă, **5'** – acordare feed-back de către profesor și elevi

Indicații

Contextul în care se desfășoară activitatea:

Activitatea se desfășoară în cadrul unei ore de curs. Avem un grup eterogen, de 25 de elevi din învățământul preuniversitar, domeniul tehnic.

Cerința

În timpul cursului apare o situație conflictuală: "neparticiparea și/sau timiditatea unui elev sau a mai multor elevi". Ce metoda de predare adoptăm în predare?

Recomandări

I. CUNOAȘTEREA GRUPULUI

- Ne asigurăm că știm care este cauza neparticipării corespunzătoare a elevului/elevilor la orele de curs (comportament agresiv, pasiv, timiditate etc). Pentru acest lucru e bine să aflăm motivația și obiectivele elevilor.
- Se pot aplica activități icebraker pentru a afla cât mai multe

despre ei, de preferabil într-o oră anterioară.

II. ADAPTAREA PLANULUI DE CURS ȘI A METODELOR DE PREDARE LA NEVOILE CURSANȚILOR.

- În orice caz, „victimă” care afișează comportamentul neparticipativ nu trebuie nominalizată, ci implicată discret. Nu e cazul să se pună întrebări cu adresare directă.
- Dacă cineva a făcut o remarcă, persoana vizată poate fi întrebată CE (nu DACĂ) ar avea de adăugat, ținând seama de experiența sa în domeniu,
- Este bine ca la demararea activităților să se facă unele considerații despre necesitatea contribuțiilor din partea tuturor la procesul de învățare, participanții pot fi împărțiți în grupuri mici, aceasta contribuind la reducerea timidității și implicarea persoanelor.
- Activitățile să nu fie prea complicate, iar grupurile pot nominaliza un purtător de cuvânt pentru formularea întrebărilor în plen.
- Când se pun întrebări grupului și am identificat deja pe cei care se vor oferi oricum voluntar să dea un răspuns, putem folosi metoda ruletei rusești sau chiar să cerem un feedback de la toată lumea pentru a ajunge la timizii pe care îi vizăm.
- Membrii grupului pot ei înșiși să-i încurajeze pe participanții mai tăcuți, în activități conexe sau în discuții.
- Încercăm să păstrăm contactul vizual cu elevii;
- Oferim feedback și încurajăm cursanții să ofere la rândul lor feedback;
- Creem o atmosferă informală
- Folosim o așezare a scaunelor care să asigure vizibilitate tuturor elevilor și să încurajeze discuțiile;
- Ne adresăm elevilor folosind prenumele, asta după ce în prealabil am agreat cu ei o astfel de adresare;
- Nu uităm de glume, să strecurăm câte o glumă ori de câte ori avem ocazia, fără însă a transforma cursul într-un concurs de spus bancuri;
- Să fim cât se poate de joviali și să evităm folosirea unui ton autoritar

Activitatea de formare aleasă

METODA “MOZAICULUI” (JIGSAW)

Se împarte tema lecției în 5 subteme. Fiecare elev va trebui să studieze întreaga temă, care va fi însă predată de colegii de grup pe fragmente (subteme).

ETAPE

- Se împart elevii în grupe de câte 5 ;
- Se număra până la 5, astfel încât fiecare membru al celor 5 echipe să aibă un număr de la 1 la 5;
- Fiecare membru al grupelor va primi o fișă de învățare (cursanții cu nr.1 – prima subtemă, cei cu nr. 2 – a 2-a subtemă...).
- Se formează subgrupe: toți cursanții cu nr. 1 se adună într-un grup, cei cu nr. 2 în alt grup...și se vor numi “experți”;
- ”Experții” citesc subtema care le revine, discută între ei,

hotărăsc modul în care vor predă (se pot utiliza si coli de flip-chart daca doresc),

- Se refac grupele inițiale și “experții” predau celorlalți colegi de grupă ceea ce au studiat; formulează 5 întrebări din material pentru a fi puse colegilor din celelalte grupe (evaluarea reciprocă), grupurile sunt responsabile de însușirea întregului material de către toți membrii.
- profesorul cere fiecărui grup să pună întrebări celorlalte grupuri din materialul predat
- elevii răspund iar grupul care a pus întrebarea apreciază răspunsurile
- profesorul intervine doar în situațiile în care elevii nu știu să răspundă
- la sfârșitul orei profesorul cere un feedback de la toată lumea pentru a ajunge la elevii pe care îi vizăm și acordă și el un feed-back.

Întocmit, profesor-inginer Agache Adina

Proiectul: Scriitori brașoveni...

Întâlnirea elevilor din clasa a XII-a B cu dramaturgul și poetul Mihai Ignat a fost remarcabilă. Ca un adevărat speaker motivațional, scriitorul le-a vorbit elevilor despre anii lui de liceu, despre cartea care l-a pasionat atât de mult, încât a chiulit de la școală ca s-o citească și despre trăirile de adolescent pe care, din fericire, nu le-a uitat. Le-a vorbit elevilor despre alegerile pe care le face orice tânăr, unele bune altele greșite și despre faptul că oricând există o a doua șansă în viață.

Întrebările interesante și interesate ale elevilor au făcut ca întâlnirea aceasta specială să rămână în memoria și în sufletul elevilor școlii noastre. Ei o consideră una din frumoasele amintiri legate de viața de liceu.

Profesor Ghenoiu Elena

Peștera de lapte

Peștera de Lapte se află la altitudinea de 1305 m. are o lungime de 175 m și o denivelare de 10 m.

Este cunoscută și sub numele de Peștera de sub Crucurul Mare sau Peștera Ursului. Se află pe traseul care urcă din Poiana Brașov, de la Restaurantul Ursu (unde se află un stâlp indicator), situat în Poiana Ursului la 1020 m, spre est, pe un drum betonat. Lăsând în stânga o carieră iar în dreapta o poieniță, urmează un urcuș anevoios, în amonte, pe cursul unui pârâu tumultuos, numit vâlcetul

Schmautz, însoțit de o conductă de aducțiune, al cărui izvor este captat și îngrădit pe porțiunea orizontală, care urmează urcușului. Ajungem în Poiana Drester, la 1030 m altitudine, unde vegetația ierboasă are aspect luxuriant, prin dimensiunile atinse (brusturi, podbal, crețușcă, urzici). Aici trebuie să ne abatem spre dreapta, deoarece urmând poteca pe direcția înainte, am

ajunge prin Poiana Ruia, la Cabana Cristianul Mare. Deviind la dreapta, spre nord, trecem pe un versant abrupt, pe care îl urmăm pe curba de nivel, apoi poteca deviază spre sud, fiind intersectată perpendicular de alta, secundară și nemarcată, acoperită de grohotiș mobil, care coboară în stațiune pe pârtia Slalom. Este un punct de belvedere deosebit, care oferă o perspectivă largă, cu Poiana Brașov în prim plan, sectorul vestic al

Țării Bârsei, iar pe fundal Piatra Craiului, Țaga, suprafața Poiana Mărului și Perșanii. După 20 minute din Poiana Drester, ajungem în dreptul intrării în Peștera de Lapte, la 1350 m, aflată pe stânga potecii, la 5 m de aceasta. Intrarea prezintă două arcade, de 2, respectiv 1,5 m, separate de o stâncă de formă triunghiulară și are circa 6 m la bază. Stratele de calcar care se văd în această dublă arcadă sunt dispuse sub formă de anticlinal, iar pachetele din bază apar în stratele orizontale.

Numele peșterii provine de la Montmilch - laptele de peșteră, care apare pe unii pereți ai peșterii, dar pe arii mici, fără a se impune coloristic cu albul său imaculat, culoarea dominantă fiind un alb pal. Numit și Rockmilch, acesta este o formă coloidală de precipitare a carbonaților, îndeosebi a celui de calciu. Se formează deseori din hidrocalcit, care este un carbonat de calciu cu 6 molecule de apă. La temperaturi de peste 15°C, el se convertește în calcit. În compoziția sa intră 16 substanțe, dintre care predomină carbonații, materia organică și apa, care deține 35-70%. Fiind greu de îndepărtat de pe haine și asprind mâinile, se pare că este un produs coloidal de dezintegrare și alterare a calcitului cu ajutorul bacteriilor. Termenul provine din limba germană, de la Peștera Mondloch (Gaura Lunii), din Elveția. Deci, inițial a fost numit lapte de lună – mondmilch. Cu timpul, termenul s-a transformat în lapte de munte-montmilch, sub care se perpetuează și astăzi, având ca sinonime, lapte de stâncă sau de peșteră. El apare în Peștera Laptelui sub forma scurgerilor parietale, dar poate acoperi adevăratele cascade împietrite, deversate din unele tuburi de presiune care apar în pereții interiori – în Peștera Mare de la Merești, în Fundata, stalactite și stalagmite mai grosiere, mai puțin elegante și mai scurte decât cele formate de calcit. Într-adevăr în această peșteră apar doar forme grosiere, stalactite de forme mamelonare și scurgeri parietale, uneori chiar la lumina zilei. Aceasta pătrunde până aproape de fundul peșterii și împreună cu masele calde care

pătrund prin gura ei masivă. Pereții și stalactitele rotunjite din tavan sunt acoperite de un strat proaspăt și moale de calcit, care poate fi îndepărtat cu degetul, el fiind cel care se depune pe haine și pe mâini, căpătând la exterior, prin dezhidratare, culoarea laptelui. Consider că el este cel de la care provine numele peșterii și nu de la montmilch, aproape absent aici. Tavanul reprezintă suprafața superioară a unui banc de calcar, iar intrândurile conice evazate sunt o consecință a unor curenți de turbiditate a căror apă a fost nesaturată în carbonat de calciu și care au atacat mărul calcaros depus deja. Lungimea ei este de 175 m, cu o diferență de nivel de 10 m. Este o peșteră fosilă, ascendentă, cu tavanul înalt, accesibilă și celor mai puțin inițiați. Singura problemă în parcurgerea ei ar fi pășirea atentă peste planșeul intens umectat, format dintr-un amestec de argilă și calcit, care îl fac deosebit de alunecos. Se poate considera că această peșteră nu are galerii, în cercetarea ei nefiind obligați să ne aplecăm, decât la baza peretelui final, în tentativa zadarnică de a găsi altă ieșire.

După ce pătrundem, urmează Sala Mare, rectilinie și cu tavanul înalt, care spre capătul final comunică larg spre stânga cu o sală anexă, de dimensiuni mai mici și care, în baza pereților, la dreapta și în față, prezintă două canale prin care a pătruns apa din exterior, cea din față având în podea o băltoacă cu apă stagnantă, dispusă pe o suprafață orizontală.

Atrage atenția în mod deosebit, baza pereților peșterii, unde pe fețele de stratificație orizontale, au pătruns din exterior niște depuneri de culoare neagră, formate din calcit, argilă și materie organică. Aceste movile sunt asemănătoare valurilor de la alunecările de teren, fiind tot mai mici spre interior. În multe cazuri apar sub forma conurilor de dejecție, de data aceasta nu pe fețe de strat, ci din tuburi de curgere care sigur comunică cu exteriorul.

Profesor Picu Rareș

Din creațiile elevilor...

Costache Georgian – clasa a X-a B

Colectivul de redacție

Elevi:

Costache Georgian

Drăgan Dan Alexandru

Haiduc Ciprian

Marin Gabriel

Popa Alin

Șteoboranu Florin

Tătuc Remus

Profosori:

Agache Adina

Enescu Daniela

Ghenoiu Elena

Picu Rareș

Vaida Ancuța

**Fotografiile realizate de:
Biblotecar Dicu Nicoleta**

ISBN